

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej v právnej veci žalobcov: 1) M. L., 2) J. L., *obaja zastúpení JUDr. L.P., advokátom*, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Žiline, odbor všeobecnej vnútornej správy**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 2005/01335/Kod zo dňa 21. decembra 2005, na odvolanie žalobcov 1) a 2) proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 10 S 43/2006-57 zo dňa 20. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 10 S 43/2006-57 zo dňa 20. novembra 2007 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcom 1) a 2) náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia krajský súd zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania rozhodnutia č. 2005/01335/Kod zo dňa 21. decembra 2005, ktorým žalovaný ako odvolací orgán rozhodol o odvolaní žalobcov proti rozhodnutiu obce T. ako príslušného stavebného úradu č. 2005/2043 zo dňa 8. novembra 2005 tak, že odvolanie žalobcov zamietol a potvrdil rozhodnutie stavebného úradu, ktorým správny orgán I. stupňa vydal stavebné povolenie na stavbu - bytový dom 21 b.j., T. Podľa krajského súdu rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, preto žalobu zamietol.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalobné námietky neboli spôsobilé spochybníť správnosť napadnutého rozhodnutia, žaloba neobsahovala žiadne nové skutočnosti a jej dôvody boli totožné s už skôr podanými námietkami, uplatnenými v stavebnom konaní.

K námietke žalobcov, týkajúcej sa nesprávneho určenia okruhu účastníkov, krajský súd uviedol, že tvrdenie žalobcov, že ako účastníkov konania poňal správny orgán do konania len žalobcov a ostatných občanov obce T. podpísaných pod petíciu z konania vylúčil, neobstojí.

Z obsahu administratívneho spisu totiž vyplynulo, že stavebný úrad týmto osobám skutočne priznal postavenie účastníkov konania nielen v tomto konaní, ale aj v konaní o umiestnení stavby a procesné rozhodnutia, ako aj rozhodnutia vo veci samej týmto osobám aj doručoval. Túto skutočnosť potvrdzujú podľa krajského súdu doručky pripojené k Oznámeniu o začatí konania a o upustení od ústneho konania č. 2005/2043 zo dňa 18. októbra 2005, k Stavebnému povoleniu č. 2005/2043 zo dňa 8. novembra 2005, k rozhodnutiu KSÚ v Žiline o odvolaní č. 2005/01335/Kod zo dňa 21. decembra 2005, z ktorých je zrejmé, že predmetné rozhodnutia boli menovite doručené týmto občanom obce T.: J. O., S. R., P. J., J. Š., P. M., Ž. K., M. Š., a M. F. V dôsledku doručenia vyššie uvedených rozhodnutí mali uvedené osoby možnosť oboznamovať sa s priebehom konania, jeho výsledkami, podávať námietky, opravné prostriedky a teda spôsob, ktorý pripúšťa sám zákon zasahovať a ovplyvňovať konanie. Krajský súd pritom zdôraznil, že v správnom spise sa nenachádza ani jedno podanie uvedených osôb, ktorým by do konania zasiahli a domáhali sa svojich práv.

Krajský súd v súvislosti s námietkou žalobcov, že uskutočnením a užívaním stavby by mohli byť ohrozené alebo obmedzené ich práva, oprávnené záujmy vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí, konštatoval, že skutočnosť, za ktorých došlo k určeniu podmienok pre realizáciu stavby, ktoré boli najmä obsahom stavebného povolenia, sa v priebehu konania nezmenili a teda nebolo možné súhlasiť s uvedeným názorom žalobcov, že by uskutočnením a užívaním stavby mohli byť ohrozené alebo obmedzené ich práva, oprávnené záujmy vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí. Pritom krajský súd poukázal na tú skutočnosť, že s jednotlivými námietkami vznesenými proti rozhodnutiu o umiestnení stavby sa Krajský stavebný úrad v Žiline vysporiadal vo svojom rozhodnutí č. 2005/01102/Kod zo dňa 3. októbra 2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.10.2005. Zároveň krajský súd poukázal na ust. § 61 ods. 1 stavebného zákona, podľa ktorého na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokovaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Podľa krajského súdu žalovaný postupoval podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, pričom uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými právnymi úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania, a z ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom a preto žalobu v zmysle ustanovenia § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalobcovia 1) a 2) s návrhom na zrušenie napadnutého rozsudku, alternatívne navrhli rozsudok krajského súdu

zmeniť tak, že navrhli žalobe žalobcov vyhovieť v celom rozsahu. V dôvodoch odvolania uviedli, že rozsudok krajského súdu je podľa ich názoru nepreskúmateľný, jeho výroková časť nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a jeho právny záver nezodpovedá skutočnému stavu vecí a zákonu.

Vyjadrili presvedčenie, že rozhodnutie a postup žalovaného je nezákonné a protiprávne, pretože žalovaný nepostupoval v súlade s platnými procesno-právnymi ustanoveniami Správneho poriadku, a to najmä tým, že nezistil, či prvostupňový správny orgán zistil riadne skutkový stav vecí, nevyhodnotil správne tvrdenia účastníkov stavebného konania, nezisťoval, či do konania boli pribratí všetci tí, ktorí mali byť účastníkmi konania. Žalobcovia vyčítali žalovanému, že sa nevysporiadal s okruhom účastníkov stavebného konania a neprizval do stavebného konania všetkých tých, ktorí mali byť účastníkmi konania. Dôkazom toho je aj petícia, ktorú podpísali tieto osoby, ktoré mali byť účastníkmi konania, ale procesne ich stavebný úrad vylúčil, a preto nemohli spolu so žalobcami brániť a hájiť spoločné záujmy.

Správny orgán podľa žalobcov nepostupoval v súlade s § 21 ods. 1 Správneho poriadku, keď nenariadil vo veci ústne pojednávanie. S argumentáciou krajského súdu, že tento procesný nedostatok bolo možné zhojiť tým, že správny orgán nariadil ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním, sa žalobcovia nestotožnili. Podľa žalobcov išlo o tak závažné tvrdené skutočnosti, ktoré sami osebe odôvodňovali nariadenie ústneho pojednávania.

Žalobcovia vyčítali krajskému súdu, že sa dostatočne právne nevysporiadal s tvrdením žalobcov, že realizáciou a užívaním predmetnej stavby dôjde k obmedzeniu a ohrozeniu ich práv a oprávnených záujmov, a to vo väčšom rozsahu, aký sa predpokladal v územnom rozhodnutí. Rovnako sa podľa žalobcov krajský súd nevysporiadal s námietkami, že projektová dokumentácia, ktorú predložil stavebník je v rozpore s ochranou životného prostredia a že uskutočnením tejto stavby dôjde a došlo už k ohrozeniu, obmedzeniu ich práv, a to z hľadiska ochrany života a zdravia a životného prostredia.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. K námietke žalobcov ohľadne nesprávne určeného okruhu účastníkov konania uviedol, že nepribratie rodinných príslušníkov podpísaných pod petíciou do konania, nemožno z hľadiska hmotného práva považovať za porušenie § 14 ods. 1 Správneho poriadku, nakoľko tento sa na vymedzenie okruhu účastníkov územného konania a následne aj stavebného konania nielenže nevzťahuje, ale bolo by aj v rozpore s týmto ustanovením rozhodovať a práve a povinnostiach osôb, ktorým postavenie účastníka konania osobitný zákon nepriznáva, navyše, ak sa takého práva ani nedomáhajú. V súvislosti s podaním petície, žalovaný poukázal na to, že petícia, na ktorú sa žalobcovia odvolávajú, nielenže nespĺňa náležitosti upravené právnym predpisom (meno a adresu osoby, ktorá petíciu spísala a podáva), ale podľa vyjadrenia obce T. a obce T., tieto orgány verejnej správy ani neevidujú jej doručenie.

Podľa žalovaného je neprípustné, aby právny zástupca žalobcov nepribratie osôb do správneho konania, ktorým stavebný zákon nepriznáva postavenie účastníka konania, považoval za zmarenie, resp. odopretie práva na účinnú ochranu jeho klientov. Na vyjadrenia k ostatným námietkam žalobcov vzhľadom na rozsiahlu predchádzajúcu argumentáciu sa žalovaný v plnom rozsahu odvolal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12.03.2009 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania rozhodnutia č. 2005/01335/Kod zo dňa 21. decembra 2005, ktorým žalovaný ako odvolací orgán rozhodol o odvolaní žalobcov proti rozhodnutiu obce T. ako príslušného stavebného úradu č. 2005/2043 zo dňa 8. novembra 2005 tak, že odvolanie žalobcov zamietol a potvrdil rozhodnutie stavebného úradu, ktorým správny orgán I. stupňa vydal stavebné povolenie na stavbu - bytový dom 21 b.j., T.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými žalobnými námietkami, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že žalovaný preskúmal napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a priloženú dokumentáciu v celom rozsahu. Po preskúmaní podkladov rozhodnutia a zistení, že projektová dokumentácia stavby bola vypracovaná v súlade s podmienkami určenými v územnom rozhodnutí, v súlade so všeobecnými technickými požiadavkami na výstavbu a v súlade s príslušnými ustanoveniami stavebného zákona, pričom vyjadrenia dotknutých orgánov štátnej správy nepreukázali rozpor navrhovanej stavby so záujmami chránenými osobitnými predpismi, najmä z hľadiska ochrany života a zdravia osôb a životného prostredia, žalovaný vyhodnotil námietku žalobcov, že uskutočnením stavby podľa schválenej projektovej dokumentácie dôjde k ohrozeniu a obmedzeniu práv jeho klientov vo väčšej miere, s akou sa počítalo v územnom rozhodnutí za nedôvodnú.

Záver žalovaného, že z hľadiska dodržania procesnoprávných a hmotnoprávných predpisov nedošlo zo strany prvostupňového správneho orgánu k ich porušeniu, pre ktoré by bolo potrebné uvedené rozhodnutie zrušiť, korešponduje so zisteniami, ktoré žalovaný v napadnutom rozhodnutí podrobne uviedol a ktoré krajský súd ako správne aproboval.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že žalobcovia vytýkali prvostupňovému správneému orgánu, ale aj žalovanému, že porušili ust. § 14 ods. 1 a nasl. Správneho poriadku. Žalovaný správny orgán mal o priznaní, resp. nepriznaní postavenia účastníka konania rozhodnúť vo forme rozhodnutia v nadväznosti na ust. § 46 a § 47 správneho poriadku, a to vo vzťahu ku konkrétnym osobám - J. Š., P. M., Ž. K., M. Š. a ďalším občanom, fyzickým osobám z T., ktorí sú uvedení v predloženej petícii a ktorí bývajú v bezprostrednej blízkosti stavebných pozemkov, na ktorých sa má postaviť bytový dom 21 bytových jednotiek na pozemkoch KN parcela č. X. v kat. území T. Podľa žalobcov žalovaný neprizval do stavebného konania ďalšie fyzické osoby ako účastníkov konania, aby sa nemusel vysporiadať s ich právami a oprávnenými záujmami ako účastníkov konania vo väčšom rozsahu, než sa rátalo v územnom rozhodnutí. Žalovaný z fyzických osôb - občanov vybral len žalobcov ako účastníkov konania, aby preklenul stav väčšieho počtu účastníkov konania. Už zo samotnej petície tam uvedených občanov je zrejmé, že sa domáhali postavenia účastníkov stavebného konania, ktorých žalovaný nepripustil do stavebného konania, a teda boli porušené nielen ich práva dané správnym poriadkom a stavebným zákonom, ale boli porušené práva dané im Ústavou SR.

Predmetnú námietku žalobcov vyhodnotil žalovaný za nedôvodnú, tento názor aproboval aj krajský súd. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s vyhodnotením uvedenej námietky zo strany krajského súdu, v podrobnostiach na tento názor odkazuje, pričom považuje za dôležité uviesť, že čl. 46 ods. 1 Ústavy SR každému priznáva právo domáhať sa ustanoveným postupom svojich práv na súde alebo i na inom orgáne Slovenskej republiky a odsek 2 tohto ustanovenia zaručuje tomu, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, obrátiť sa na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia. Čl. 46 ods. 1 ústavy zakotvuje, aby sa každý mohol domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Ústavný súd vychádzal z jeho výkladu, podľa ktorého súčasťou obsahu práva podľa čl. 46 ods. 1 je nielen právo každého domáhať sa svojho práva na súde alebo na inom orgáne Slovenskej republiky, ale aj právo byť účastníkom konania, v ktorom sa rozhoduje o jeho právach a povinnostiach.

Z toho vyplýva, že každý má ústavné právo byť účastníkom konania, v ktorom sa rozhoduje aj o jeho právach a povinnostiach, lebo ináč v ňom nemôže chrániť svoje práva a právom chránené záujmy.

Zákonom možno stanoviť okruh účastníkov konania a postup domáhania sa práv, pričom nie je možné ním určitý subjekt vylúčiť z konania, v ktorom sa rozhoduje o jeho právach a povinnostiach, lebo to by znamenalo popretie podstaty a zmyslu (čl. 13 ods. 4 ústavy) práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 a 2 zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon) účastníkom územného konania je navrhovateľ, obec, ak nie je stavebným úradom príslušným na územné konanie a ten, komu toto postavenie vyplýva z osobitných predpisov. V územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom

alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté.

Podľa ustanovenia § 59 ods. 1 stavebného zákona účastníkmi stavebného konania sú: stavebník, osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich, vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté, ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitných predpisov, stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, projektant v časti, ktorá sa týka projektu stavby.

V konaní podľa druhej a tretej hlavy piatej časti O.s.p. okruh účastníkov v správnom súdnictve je špecificky upravený a je viazaný na účasť v administratívnom konaní. Z tejto právnej úpravy je zrejmé, že okruh účastníkov je závislý na okruhu účastníkov administratívneho rozhodnutia, ktorého výsledkom je napadnuté rozhodnutie.

Predmetným rozhodnutím žalovaný rozhodoval o odvolaní žalobcov 1) a 2) proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu, ktorý rozhodol o umiestnení stavby „Bytový dom 21 b.j. T.“ na pozemkoch parc. č. X. KN v KÚ T. Námiетка žalobcov, že správny orgán určil nesprávne okruh účastníkov konania, keď nepriznal postavenie účastníka vo vzťahu k osobám, ktoré boli podpísané pod petíciou, a to J.O., S. R., P. J., J. Š., P. M., Ž. K., M. Š., a M. F. neobstojí, pretože z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že stavebný úrad týmto osobám priznal postavenie účastníkov konania nielen v tomto konaní, ale aj v konaní o umiestnení stavby a procesné rozhodnutia, ako aj rozhodnutia vo veci samej týmto osobám aj doručoval.

Z obsahu spisu ďalej vyplynulo, že prvostupňový správny orgán listom zo dňa 20.06.2005 oznámil začatie územného konania dotknutým orgánom štátnej správy a známym účastníkom konania s ústnym prerokovaním na deň 04.07.2005. V oznámení účastníkov konania upozornil, že námietky a pripomienky môžu uplatniť najneskôr na ústnom prerokovaní dňa 04.07.2005. Právny zástupca žalobcov 1) a 2) požiadal prvostupňový správny orgán o preloženie ústneho pojednávania na deň 08.07.2005, požiadavke ktorej prvostupňový správny orgán vyhovel. Zo zápisnice z ústneho konania vyplýva, že prvostupňový správny orgán zapožičal právnenému zástupcovi žalobcov 1) a 2) spisový materiál pre možnosť spísania námietok, a to do 13.07.2005. Námietky žalobcov 1) a 2) boli doručené prvostupňovému správnenému orgánu dňa 26.07.2005. Listom zo dňa 27.07.2005 oznámil prvostupňový správny orgán termín ústneho pojednávania na deň 05.08.2008, oznámenie doručoval rozšírenému okruhu účastníkov konania (o osoby podpísané pod petíciou), ako aj právnenému zástupcovi žalobcov 1) a 2) poučil o možnosti podať námietky a pripomienky.

Na základe uvedeného je možné konštatovať, že uvedené osoby mali možnosť oboznamovať sa s priebehom konania tým, že im rozhodnutia boli doručované, boli oboznamované aj s jeho výsledkami, mali možnosť podávať nielen námietky, ale aj opravné prostriedky.

Z obsahu administratívneho spisu však vyplýva, že žalobcami označené fyzické osoby v priebehu administratívneho konania svoje práva nielenže nevyužili, ale v priebehu správneho ani súdneho konania netvrdili, že boli ukrátení na svojich právach tým, že by im vstup do konania nebol umožnený, preto odvolacia námietka žalobcov ohľadne nesprávneho určenia okruhu účastníkov neobstojí.

Neobstojí ani námietka žalobcov, že sa prvostupňový súd nevysporiadal s tvrdením žalobcov, že zrealizovaním stavby bytového domu s 21 b. j. a následným užívaním tejto stavby dôjde k ohrozeniu a obmedzeniu práv žalobcov, a to vo veľkom rozsahu, resp. že projektová dokumentácia, ktorú predložil stavebník je v rozpore s ochranou životného prostredia a uskutočnením stavby dôjde k ohrozeniu, resp. obmedzeniu práv žalobcov, a to z hľadiska ochrany života a zdravia a životného prostredia.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný sa uvedenými námietkami žalobcov podrobne zaoberal, keď v súvislosti s predmetnými námietkami uviedol, že stavba, ktorá bola predmetom podaného návrhu, jeho preskúmania a rozhodovania vo veci, spĺňa charakter stavby bytovej, ktorú je možné umiestniť podľa schválenej územnoplánovacej dokumentácie v danom území. Stanoviská, vyjadrenia a rozhodnutia dotknutých orgánov štátnej správy, na základe ktorých prvostupňový správny orgán rozhodoval a ktorých podmienky premietol do svojho rozhodnutia, zakladali predpoklad vhodnosti stavby z hľadiska nimi chránených záujmov, t.j. preukázali, že stavba je s týmito záujmami v súlade bez negatívneho dopadu na jej okolie, napr. z hľadiska ochrany zdravia ľudí, požiarnej bezpečnosti, ochrany prírody a krajiny. Z hľadiska zatienenia nebolo podľa žalovaného potrebné ani účelné zabezpečiť vypracovanie svetlo-technického posúdenia miestnosti kuchyne podľa STN 73 4301 Budovy na bývanie, ktorej okenný otvor sa nachádza na severnej strane fasády rodinného domu, nakoľko už jeho orientácia na sever sama o sebe bráni prístupu slnečného svetla.

Predmetnými námietkami ako vyplynulo z odôvodnenia rozsudku sa zaoberal aj krajský súd, a s jeho názorom, že skutočnosti, za ktorých došlo k určaniu podmienok pre realizáciu stavby, ktoré boli najmä obsahom stavebného povolenia, sa v priebehu konania nezmenili a teda nebolo možné súhlasiť s názorom žalobcov, že by uskutočnením a užívaním stavby mohli byť ohrozené alebo obmedzené ich práva, oprávnené záujmy vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí, sa stotožnil aj súd odvolací, pričom považuje za potrebné zdôrazniť, že žalobcovia v priebehu správneho ani súdneho konania nepredložili žiadne dôkazy, ktoré by takýto záver spochybňovali, preto ich námietky ostali len v polohe blanketórne uplatnených, ku ktorým nebolo možné prihliadnuť.

Na základe vyššie uvedeného, odvolací súd rozsudok krajského súdu, ktorý žalobu žalobcov zamietol podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože žalobcovia v odvolacom konaní neboli úspešní.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 12. marca 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová